

zondag

1

januari

Nieuwjaar

Lezen: Kolossenzen 1:1-2

*Genade zij u en vrede van God,
onze Vader, en van de Heere Jezus Christus.
– Kolossenzen 1:2*

De beste wens

Hoeveel mensen heb jij al een gelukkig nieuwjaar gewenst? Wat zeg je dan eigenlijk? Wat wordt er tegen jou gezegd? Zoiets als: ‘De beste wensen.’ Wat bedoel je daarmee? Dat kan een mooi gesprek worden aan het begin van het jaar. Maak het eens concreet: wat wens je elkaar toe?

Paulus vult zijn zegenwens concreet in. Hij spreekt niet over genade en vrede in het algemeen. Het gaat bij hem om de genade en vrede van God, die Hij onze Vader noemt en van de Heere Jezus Christus. Paulus schrijft dat niet op persoonlijke titel, maar namens God. Hij is een apostel van Jezus Christus. Door Hem gezonden om het goede nieuws van genade en vrede te verspreiden. Dat verheft hem niet boven andere mensen – Timotheüs beschouwt hij als zijn broeder – maar dat geeft zijn woorden wel gezag. Kun je voor een ander, en voor jezelf iets beters wensen dan deze genade en deze vrede?

.....
Veel heil en zegen in het nieuwe jaar!

maandag

2

januari

Lezen: Kolossenzen 1:3-5

*Wij danken de God en Vader van onze Heere
Jezus Christus altijd wanneer wij voor u bidden.*

– Kolossenzen 1:3

Danken voor het goede

In de tijd waarin Paulus leefde was het heel gebruikelijk om een brief te beginnen met een aantal complimenten aan het adres van de ontvanger. Dat brengt de lezer immers in een positieve stemming waardoor hij meer openstaat voor de boodschap van de schrijver. Paulus sluit zich bij die gewoonte aan, maar geeft er een eigen invulling aan. Hij geeft de christenen in Kolosse namelijk geen complimenten, maar laat hun weten dat hij God dankt voor hun geloof in Christus, hun liefde voor de heiligen en hun hoop op Gods toekomst. Dit leven in geloof, liefde en hoop is geen prestatie van de Kolossenzen, maar een genadegave van God. Augustinus heeft dat eens treffend verwoord: *bona nostra, dona Dei*, het goede van ons is gave van God. Denk eens na over de kerk waar je bij hoort. Waar zou je de God en Vader van onze Heere Jezus Christus voor kunnen danken?

*Het goede van ons is gave van God.
(Aurelius Augustinus)*

dinsdag

3

januari

Lezen: Kolossenzen 1:6-8

Hij heeft ons ook uw liefde in de Geest bekendgemaakt.

– Kolossenzen 1:8

Verbondenheid

Paulus is waarschijnlijk nooit in Kolosse geweest. Toch is in die stad in Frygië een christelijke gemeente ontstaan. Hoe is dat gegaan? Via christenen die het Goede Nieuws hebben doorgegeven. Misschien wel door mensen die in Jeruzalem waren, toen op het Pinksterfeest de Heilige Geest werd uitgestort. Lukas schrijft immers in Handelingen dat er mensen uit Frygië bij waren. Zij vormden later de gemeente in hun thuisstad. Deze christenen zijn niet alleen betrokken bij hun eigen gemeente. Ze horen van Paulus en ze zoeken via Epafras contact met hem. Epafras vertelt Paulus over christenen in Kolosse. Op dat moment ontstaat er iets moois. Paulus verheugt zich over hun geloof en begint voor ze te bidden. Later in de brief zal hij aan de christenen in Kolosse vragen om ook voor hem te bidden. Over verbondenheid gesproken! Op welke manier ben jij verbonden met christenen buiten je eigen gemeente?

Ik geloof (...) de gemeenschap der heiligen.

woensdag

4

januari

Lezen: Kolossenzen 1:9-11

... voor u te bidden en te smeken dat u vervuld mag worden met de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk inzicht ...

– Kolossenzen 1:9

Waar bid jij om?

Het gebed voor de kerk is urgent. Hopelijk maak je daar tijd voor vrij. Wat heeft de kerk het hardste nodig? Bid je om groei, missionair elan, diaconaal bewustzijn, onderlinge verbondenheid en eensgezindheid? Het valt op dat Paulus dit hier niet noemt. Hij bidt dat de christenen in Kolosse vervuld mogen worden ‘met de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk inzicht’. Deze kennis is vrucht van voortdurende omgang met God en zijn Woord. Dat is dus wat anders dan feitjes in je hoofd stampen. Wie de Heere leert kennen, die leert ook hoe te leven. Paulus spreekt onder andere over een ‘levenswandel de Heere waardig’ en over ‘vrucht dragen’. Dat is een levenswijze die niet begint met onze daden en onze voornemens, maar met een diepe(re) kennis van God. Bid jij daarom?

*‘Geef mij een hart dat U met vreugde groet,
geef mij verstand – daar zal ik wel bij varen –,
dat ik niet haak naar zilver, goud en goed,
niet gretig schatten om mij heen vergare.*

*Als Gij de weg der wet mij weten doet,
dan zal ik die ten einde toe bewaren.’*

(Psalm 119:13, berijmd)

donderdag

januari

Lezen: Kolossenzen 1:12-14

Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde.

– Kolossenzen 1:13

Overgezet

De duisternis staat in de Bijbel symbool voor het domein van de boze. Daar wandel je als mens niet zomaar even uit weg omdat je het licht hebt gezien. Paulus spreekt over de ‘macht van de duisternis’. God zelf moet eraan te pas komen om ons uit die Egyptische duisternis te bevrijden. Die bevrijding verloopt niet bij iedereen volgens hetzelfde stramien; bij de een gaat dat geleidelijk, bij de ander abrupt en heftig. De weg kan verschillend zijn, maar de uitkomst is hetzelfde. Als je uit de macht van de duisternis bent getrokken word je overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde. Je mag dan weten dat je zonden vergeven zijn. Dat betekent niet dat je ineens volmaakt leeft, maar wel dat je de zonde ziet en de pijn ervan voelt omdat je weet van de hoge prijs die Hij heeft betaald voor onze bevrijding. Ben jij al overgezet naar het Koninkrijk van de Zoon?

Verlos ons van de boze (...) want van U is het Koninkrijk ...

vrijdag

6

januari

Lezen: Kolossenzen 1:15-20

*En Hij is vóór alle dingen, en alle
dingen bestaan tezamen door Hem.*

– Kolossenzen 1:17

Alles geschapen, alles verzoend

Volgens sommige uitleggers is dit bijbelgedeelte een lied dat door de eerste christenen gezongen werd. Paulus maakt in poëtische taal duidelijk dat wij niet te hoog over Christus kunnen denken. Wie draagt het beeld van God? Christus. Wie was er voordat de wereld gemaakt werd? Christus. Door wie zijn de hemel en de aarde gemaakt? Christus. Voor wie zijn alle dingen, zichtbaar en onzichtbaar, geschapen? Christus. Heel de volheid woont in Hem, die onder ons gewoond heeft. Met welk doel? Om alle dingen met Zichzelf te verzoenen. Want de goede schepping is niet goed gebleven. De mens heeft in zijn val heel wat kapotgemaakt. De rot is diep naar binnen geslagen. Het lijkt een reddeloze situatie, maar dat is het niet. God weet wel hoe Hij opnieuw vrede op deze aarde kan brengen, hoe Hij deze wereld kan verzoenen. Door wie doet Hij dat? Door Christus. Daar ga je toch van zingen?

Ik ben de Eerste en de Laatste.

zaterdag

januari

Lezen: Kolossenzen 1:21-23

En Hij heeft u, die voorheen vervreemd was en vijandig gezind, zoals bleek uit uw slechte daden, nu ook verzoend ...

– Kolossenzen 1:21

Voorheen vervreemd

Paulus wijst de Kolossenzen op hun ‘voorheen’. Dat was een leven in vervreemding van God, achteraf gezien zelfs een van vijandschap tegen Hem. Wie niet leeft in gehoorzaamheid aan zijn Maker, is bewust of onbewust Zijn vijand. Dat is een aangrijpende realiteit: van huis uit zijn wij van top tot teen vervreemd van God.

Gelukkig geeft God ons niet het laatste woord. Hij heeft genadig het initiatief genomen om vrede en verzoening tot stand te brengen. De verzoenende kracht van Christus is groter dan onze vijandschap. Liefdevol weet Hij ons te overmeesteren. Dat is niet zonder slag of stoot gegaan. Om ons helemaal te kunnen bevrijden heeft Christus Zich helemaal gegeven. Paulus spoort de Kolossenzen, en ons, aan: u blijft toch wel trouw aan dat geloof en u houdt toch wel vast aan deze hoop?

*Eens was ik een vreemdeling voor God en mijn hart.
(R.M. McCheyne)*

zondag

8

januari

Lezen: Kolossenzen 1:24-29

Nu verblijd ik mij in mijn lijden voor u en vervul in mijn vlees wat overblijft van de verdrukkingen van Christus ...

– Kolossenzen 1:27

Dat wat overblijft van het lijden van Christus

Het gedeelte van vandaag roept heel wat vragen op. Paulus verblijdt zich in zijn lijden. Hoe is dat mogelijk? Verder spreekt hij over ‘het vervullen wat overblijft van de verdrukkingen van Christus’. Hoe zit dat? Het werk van Christus is toch volbracht? Daar kunnen en hoeven wij toch niets aan toe te voegen? Om met dat laatste te beginnen, Paulus denkt zeker niet dat hij iets bij kan dragen aan de zaligheid van hemzelf of van anderen. Wel is het zo dat hij zich in zijn lijden diep verbonden weet met Christus. Het Hoofd is verbonden met het lichaam. Christus, ons Hoofd, is ook vandaag verbon- den met iedere gelovige die lijdt. In die zin gaat het lijden van Christus door. Soms gebruikt God op een bijzondere manier het lijden van de ene christen om het geloof van andere christenen aan te wakkeren. Dat is wat er in het leven van Paulus gebeurt en dat verklaart de wonderlijke vreugde die hij – niet ondanks – maar juist in het lijden ondervindt!

‘De apostelen verlieten het Sanhedrin, verheugd dat ze waar- dig bevonden waren deze vernedering te ondergaan omwille van de naam van Jezus.’ (Hand. 5:41, NVB21)

maandag

9

januari

Lezen: Kolossenzen 2:1-3

Want ik wil dat u weet hoe groot de strijd is die ik voer voor u en voor hen die in Laodicea zijn, alsook voor zouelen die mij nooit in levenden lijve hebben gezien ...

– Kolossenzen 2:1

Deelgenoten

Er is niemand die zich met zoveel kracht heeft ingezet voor de verspreiding van het Evangelie als de apostel Paulus. Hij deed dat niet om er zelf beter van te worden; integendeel, hij heeft ontzaglijk veel moeten lijden. In zijn tweede brief aan de Korinthisiërs geeft Paulus een opsomming: hij is geslagen, gegeseld, gestenigd, heeft schipbreuk geleden, is opgesloten in de gevangenis en nog veel meer ellende heeft hij moeten ondergaan. Paulus vertelt daarover, niet om op te scheppen. Waarom dan wel? Om te laten zien dat zijn leven een praktijkles is van de opstandingskracht van Christus (Kol. 4:7-12). Tegelijk hoopt hij door zijn lijden de andere gelovigen aan te moedigen. Het evangelie is deze prijs waard!

Op welke manier leef jij mee met christenen die meer dan wij te maken hebben met vervolging en verdrukking? Welke prijs is het Evangelie jou waard?

'Als één lid lijdt, lijden alle leden mee.' (1 Kor. 12:26)

dinsdag

10

januari

Lezen: Kolossenzen 2:4-7

*Zoals u dan Christus Jezus, de Heere,
hebt aangenomen, wandel in Hem ...*

– Kolossenzen 2:6

Wandelopdracht

Wij leven in een wereld van rennen, vliegen en fladderen. Dat ligt niet alleen aan onze hectische tijd. Ten diepste komt de onrust niet van buiten, maar zit die in ons hart. Alleen bij Christus is er rust. Dat is geen rust die roest. Het is niet de kalmte van een gezapig leventje.

Het is een rust die ons in beweging zet. Wandel in Christus, zegt de apostel. Dat wil zeggen, laat je leven door Hem bepalen. Het christelijk geloof is niet zomaar een interessante gedachte, nee, het is een *way of life*, een levenswandel. Wandel in Christus. Dan zit je niet vastgeroest, maar ben je in beweging. Dan fladder je niet onrustig van hier naar daar, maar dan heeft je leven richting.

Met welk werkwoord zou jij je eigen leven typeren? Rennen, vliegen, fladderen, of ... wandelen?

'Heer wees mijn Gids, op heel mijn levenspad.'

(Lied 569, Joh. De Heer)